

μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀμέσως κατενήσεν ὅτι πᾶσα φροντὶς πονευμομένη τῷ Αόρδῳ Βρέντων, δὲν θὰ ἐγίνετο εἰς μάτην, καὶ ἐπεπκέφθη ἀντοπροσώπως τὴν φυλακὴν τοῦ νοσοκομείου, ἐπετήρησε τὴν μετακόμισιν τοῦ πάσχοντος εὐγενοῦς καὶ τὸν ὁδήγησεν εἰς δωμάτια ἐντὸς τοῦ ίδίου αὐτοῦ μεγάρου. Ἐνταῦ παρουσίαταν τὸν νέον λόρδον εἰς τὴν Μαρίχν Σαίν Σύρο καὶ τὸν Δεβιβίς, ὑπὸ ψευδώνυμα τὴν μὲν ὡς κόμισσαν Δέ Καλφ χήραν· τὸν δὲ ὡς κύριον Δὲ Κλαϊάν ἀδελφὸν τῆς κομίσσης.

Οἱ λόρδοις Βρέντων μόλις συνανεστράφη μετὰ τῆς Μαρίας ἐπιλήτημων τῆς Λουίζης Λουβάλ, θὺν ἀπὸ σκοποῦ ἀπέκρυψε κατέιτη δὲνθερμότατος θαυμαστής της. Ἡ καλλονή της κατέξειν τὸν ἐμάγευτεν· ὡς καὶ ἡ φωνή της δικαίη ἔψυχλλεν· καὶ ἡ δμιούρια της καὶ πρὸ πάντων ὅταν ἐξεθείαχε τὸν ἀγγλικὸν χαρακτῆρα. Ἐν μιᾷ λέξει ἐνεργοῦσα κατὰ τὰς ὁδηγίας τοῦ Φουκούλεψεν εἰς τὴν κατακτησιν τῶν αἰσθημάτων τοῦ νέου εὑρητοῦς, καὶ ἐπέτυχε πληρέστατα.

Οἱ λόρδοις Βρέντων, καὶ τοι ἀνακτήτας τὴν ὄγείχν του, τοι δυνάμενος νὰ ταξειδεύσῃ, οὐδεμίαν ἐξέφρασεν ἐπιθυμίαν ἀπέλθη τῶν Παρισίων. Εὔρισκε τὴν μεγίστην εὐτυχίαν ὅπου μενεῖ ἀλλὰ τὸ Φουκέ ἀνακαλίψει τὰ ἵχνη τοῦ Ίερωνύμου Λεγκράνζ καὶ τῆς ἀδελφῆς του μέχρι Καλαΐ καὶ ἐκεῖθεν εἰς Δούρην — ὅπου πάν τοῦ ἵχνος αὐτῶν ἐξέλειπεν — ἐδὲ ητο νὰ φεύγῃ σχέδιον, διὸ οὐδὲ μόνον τοῦ νέου εὐγενοῦς ν' ἀπαλλάξῃ τὸν ἀκόμη καὶ γρήσιμον νὰ τὸν καταστήσῃ. Οἱ γόνυμοι νυῦς τοῦ Ίερωνύμου Φουκέ δὲν ἐδράδυνε πολὺ εἰς τὸν σχηματιτμὸν τοῦ σχεδίου. Συγγενής τις τῆς κομίσσης — φαντασιώδης βεβαίως συγενής — ἐτρελλάθη καὶ ἀπηλθεν εἰς Ἀγγλίχν, ὅπου ή ὁράχηρα καὶ δὲν ἀδελφός της ἔδει νὰ μεταβῶν πρὸς ἀναζήτησιν του (Οἱ φυγάς του οὗτος τρελλός, ἐν παρόδῳ, ἀντιπεκρίνετο ἐν περιγραφῇ πρὸς τὸν Ιερώνυμον Λεγκράνζ).

(ἀκολουθεῖ).